

ματοκιβώτιο δυνοίε.

Μέσα σ' αυτό ήσαν τοποθετημένα μέρη μεγάλη τάξη μέσα σε δύο θαλίτσουλες, τά χρεώγραφα και οι τίτλοι της κληρονομίας. 'Ο Λουπέν πήρε τις δύο θαλίτσες, τις κουβάλησε στό δωμάτιό του, κι' από κεί τις μετέφερε στό σπίτι του φίλου του.

Την έπομένη το πρωί, μόλις δύ λουπέν δνοίει την πρώτη έφημερίδα, διάβασε την έξις έκπληκτης είδηση: Οι 'Εμπέρειχαν έξαρσιν! και οι μετεπρωγώνουνες, οι δύοι ήσεν έρευνασαν τό χρηματοκιβώτιο, δεν έργκαν μέσα σ' αυτό τίποτε!...

Τοις άκρων μοι δημητήθηκε την πρώτη αυτή περιπέτειά του δύλος: 'Αρσέν Λουπέν.

—Ανήν ή ιστορία, τού είπα στο δέλος, κρύψει ξανα σωρό μυστήρια. Γιατί νά φύγουν οι Εμπέρεις; Μήπως είχαν κλέψει αυτοί τά έκπληκτα; Η διάρρηξης ήταν καταφανής. Δὲν είχαν παρά νά πούν: Τό έκπληκτού ήσαν έδω, άλλων έντομεταξύ έκπληκτας...

Κανεὶς δὲν θά μπορούσε νά τούς διαφεύσῃ. Και θά έσωζοντο —Καὶ δέν τοὺς λυπήθηκες διόλου τοὺς δυστυχισμένους αὐτούς; ρώτησα τό λουπέν.

—Τή εἰπες; έκραγασεν δ τρουερδος λωποδύτης, διαπηδώντας, τί είπες;

'Η άγανάκτησίς του μοῦ έκανε έντυπωσι. 'Ωστόσο πρόσθεια: —Φυσικά, φίλε μου, χωρίς τήν έπεμβασί σου, δέν θά έπαθαιναν δύτι έπαθαν.

—'Ωστε, κατά τή γνώμη σου, έπρεπε νά αισθανθώ και τύψεις; φώναξε δ λουπέν.

—Τύψεις ή λύπη, όπως θέλεις πέξ το.. Τούς κατέστρεψες.. τούς έκλεψες τόσα έκπληκτούρια! τού διάπάντησα.

—Μά, φίλε μου, δέν καταλάβεις λοιπόν δάκόμα, πώς δλ' αυτά τά χαρτιά πούλεψα ήσαν... πλαστά; μοῦ έγηγησε. —Πλαστά! έπανέλασθα κατάπληκτος.

—Πλαστά! Εδαπάτε δ λουπέν με λύσα. 'Η δημολογίες, ή μετοχές, τά κουπόνια, δλ' αυτά ήσαν χαρτί χωρίς δάκισι!.. 'Απομήνησεις! Ούτε πεντάρα δέν μπόρεσα νά θυγάλω δπτ δισ αυτά!.. Χά!.. Χά.. Μά δέν σού είπα τό νοστικώτερο άκρημη. "Ε, λοιπόν, φίλε μου, έρεις τή ρόλο μέ είχαν δημαγκώνει οι 'Εμπέρεις νά παίζω, χωρίς νά τό μαντεύω, δσο ήσουν στούς σπίτι τους: 'Ημουνα δ νεαρός.. 'Ανδρέας Μπράουφορδ. "Εται μέ παρουσιάζαν.. 'Ο έκκεντρικός, δ μονομάχης δηνεμός τού κληροδότου τού έκπληκτούριων... Δέν είνε θαυμάσιο αυτό; Κι' ένω ένω έπόζαρα γιά ενέργητης, αυτό, φίλε μου, θαυμάσμενοι στην παρουσία μου, πούλωσαν δράσα τούς τίτλους καί τίς δημολογίες τού γέρον Μπράουφορδ, στούς τραπεζίτες, οι δύοισι δέν έδισταζαν διόλου έφ' δσον δλ' αυτά έγινοντο τή άνοχη τού πραγματικού κληρονόμου.. έκπληξη δηλαδή!... "Ε;.. Πώς σού φαίνεται αυτό;.. Τί σλογένιο γιά ένων άρχαριο σάν καί μένα!..

Κι' αφού σώπασε γιά λίγα δευτερόλεπτα, δ διάσημος λωποδύτης συνέχισε:

—Είνε ή μόνη φορά πού μέ επύλεξα στή ζωή μου... Μέ ειύλιξαν δμως γιά καλά!.. Χαλάλι τους!...

ΜΩΡΙΣ ΛΕΜΠΛΑΝ

ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΗ ΕΞΥΠΝΑΔΑ

ΤΟ ΤΕΧΝΑΣΜΑ ΤΟΥ ΜΕΜΕΤΗ

'Ο Μεμέτης ήταν κρασοπατέρας πρώτης τάξεως, μά και διαφορώς αδέκουντος. Πώς νά οικονομήση δ μώιδος λέγο κρασάνι, γιά νά μουσκέψη τό στεγνόν λαγύγη του και νά καταπή τούς καυτούς του...;

Η βαθειά συλλογή του, τούδος στά τελευτά τή λόνη τού δεινού προβολής: Πάροντας μά ντανεπτανώντα δην τέσσερες διώδες, φίγηνε μέστο κριψά μά δκα νερό και πάλε στόν Οίνστα - Μαχμούτη, τόν πλούσιο μά φιλάργυρο ταβερνάρο τού χωριού του.

—'Εφεντή μ', δέλω τέσσερες διώδες κρασι απά' τδ καλδ...

'Ο μικρός τής ταβερνάς έκανε την παχαγγελια κι' ήσθε ή δρα τής πληρωμής.

—Πόσα ή δκα, δέντηντη μ' φωτάει δ Μεμέτης.

—Πέντε γρόσια! Άπανταί ήσρι δ Οίνστα - Μαχμούτης.

—Δέν κάνει τρία ... Τόσο τό δλενι δ Χασάνης! λέει δειλά δ Μεμέτης.

—Νά πᾶς στό Χασάνη νά στό δώση τόσο!.. λέει απόταμα δ άγεωνος ταβερνάρος. Μπρόσ... "Άδειασε τό κρασι και ξεκουπιστόν!..

"Άλλο πού δέν ήσει δ Μεμέτης. "Άδειασε τρεις διάδες από τό κρασι τής ντανεπτάντας, μά ή μά δκα τού νερού, πού ήσαν από πρίν μέσα, είχε γίνει — ή εύλογημένη! — ένα δφκετά εγγενεστο κρασάνι!..

ΣΤΑ ΦΤΕΡΑ ΤΟΥ ΠΗΓΑΣΟΥ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΟΙ ΨΑΡΑΔΕΣ

(Υπό ΔΗΜ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ)

Μέ μι' αφρόπλαστη Νεράδα, μιά ώμορφονειά.

Τό παιδι τής 'Αφροδίτης ψάρευε άνταμά.

Και καλδαί, μέ απόχη καί με πετονιά,

Και καρδάνια νά μήν αφήσουν τόχαν κάνει τάμπα

Και γιά δόλωμας είχαν βάλει χιλιάδυνα καλά:

Γέλια, τρέλλες, εύτυχα και γλυκά φιλάκια

Κι' δρι τρόμαξα τήν καρδιά μας τήν έγειλά

Και τι πάνει, καθώς πιάνουν τά τρελλά ψαράκια

Πέφτουνε καρδιές σιμά τους άμετροι σωροί

Και μαλώνουνε ποιά νάρθη νά ποτασματήσι...

Τι ψαράδες έξαρουσενοι! δχ, τί τυχεροί!

Τό κοφίνι τους μέ δαυτες θέ νάρχειλση!

Μιά καρδιά—στραβή θέ νάρταν!—πέφτει σάν τρελλή

Και τι πιμπάει μέ λαχτάρα πρατήρ... Μά κυττάτε.

Πώς σπαράζει σάν τή φάρι, πώς παραμιλεῖ!

"Ε, μ' αυτήν έσεις ή δλλες τί χαμογελάτε;

—«Σώσε με, γλυκειά Νεράδα!...» βγάζει μιά φωνή.

Μά τό διάσκοπον μετοπούσε, πούχες τό μυαλό;

»Βάστα τάρα και τίς πίκρες: έπτο είνε γραμμένο

»Πάθηε πειά, μή μάς σκοτίζεις! Σύρε στο καλό,

»Κι' δρι πιάνει ή πετονιά μας, ειν' καλά πιασμένο.

ΞΑΝΘΟ ΜΕΘΥΣΙ

(Υπό Κ. ΓΟΥΝΑΡΗ)

Σάν είδα τά μαλλιά σου

Τά έπτελεκα, ριγμένα

Στήν δάπλη μηχυσμένα σου.

Σάν νάταν μηχυσμένα

Άπο χαρά κι' δγάπη,

Τά δλέσσανθα μαλλιά σου

Μέ μέθυσαν και μένα.

»Ξαθιόλα, τ' δηνομά σου.

Σάν τάκουσα 'κει κάτω,

Κόδιμους ξαθούσι σιμά σου

Στόν νού μου δύο πλάττω

Νάι, μοδνώσε και ήπια,

Ξαθούλα, τ' δηνομά σου.

Κρασι ξαθό, μοσχάτο,

μέθυσαν και μένα.

ANAKREONTEION

(Υπό ΙΩ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ)

Σάν ρουφό τό ωραίο κρασάκι, τίς φροτίδες λημονών

Και γιά πάθησα και γιά λύπες, τό μυαλό μου δέν χαλών

'Αφού θές—δε—θές θά πάτη σάν χαμένα ή ζωή σου,

Τί τόν θές τόν ίσο δρόμο; τί 'φελα δ φρόντη σου;

Ε, τού Βάκχου λοιπόν τότε τό γλυκό ύγρο δς ρουφάμε!

Κι' έτσι φτώχεια, πόνοι, δλα, δλα, δσθύνται σάν μεθάμε!

ΑΓΡΥΠΝΙΑ

(Υπό ΙΩ. ΤΣΑΚΑΣΙΑΝΟΥ)

Τής γής τά πλάσματα διποταμένα

·Στού δηνού γέρνουνε τή σιγαλιά,

Και μόνος άδηλος έγω γιά σένα

Γυριών στενάζοντας μ' έρημη καρδιά,

·Στό ούρανό θλέμμα σου εύρισκω μόνη

Ζωή γλυκόκαρδη και δάναταιύμη,

·"Αχ, έπυνα, γλύκωνε—ώμιε": τόν πόνο

Και τής ψυχούλας μου τό μαρασμό.

Φωλιάζεις δικοίμητη μέση στήν καρδιά μου

Γιά σένα διλθέρωμη δγάπη δγνή.

Φώτισε, δαστέρι μου, τήν σκοτεινιά μου.

·Σ τά κρύα χειλη μου δνούσε φωνή.

Έπυνα! Τό βλέμμα σου φώς θείο θ' απλώση

·Σ τάχαρα σπλάχνηα μου, 'ς τή μαύρη γή'

Ζωή και θάνατο θά ημερώση...

Έπυνα, τό ταΐρι της προσμέν' ή αύγη!

Ο ΣΑΚΑΤΗΣ

(Υπό ΙΩ. ΠΕΤΡΟΥΝΑΚΟΥ)

Σέ παραθύρι φτωχικό,

Είδα κανάτι, τασκισμένο,

Πού σέ λυπαρός θείο του,

Και μέσα σ' αύτό βασιλικό,

Μιά ρίζα νάρχουν φυτεμένο.

·"Ερωτα νάρχη στήν καρδιά του.